

**Mgr. Roman Sehnal - doktorské studium v oboru románské jazyky: italský jazyk,
Ústav románských studií FF UK**

ZÁVĚREČNÉ HODNOCENÍ ŠKOLITELE

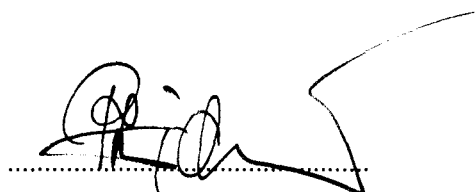
Mgr. Roman Sehnal byl přijat do doktorského studia v roce 2005 na základě projektu disertační práce, kterou nyní předkládá a která se týká problematiky alterace v současné italštině. Základní studijní plán splnil Roman Sehnal bez jakýchkoli problémů a bez jakýchkoli změn v harmonogramu; během studia se zúčastnil také několika konferencí a vystoupil s několika přednáškami (viz jeho curriculum). Již před nástupem do doktorského studia absolvoval řadu zahraničních stáží.

Doktorand je zaměstnán jako odborný asistent na Ústavu jazyků Ekonomické univerzity v Bratislavě a působí tamtéž také jako lektor v Italském kulturním institutu. Svě schopnosti a zkušenosti prokázal v několika zásadních publikacích, které během svého doktorského studia vydal. Je autorem kapesního italsko-slovenského slovníku (*Taliansko-slovenský a slovensko-talianský slovník*, vydavatelství Pezolt, 2007) a spoluautorem významného slovníku frazeologie, který získal cenu Mateja Bela za rok 2005 v kategorii lexikografických děl (*Velký taliansko-slovenský frazeologický slovník*, vydavatelství Kniha-spoločník, 2005).

Toto praktické zacílení doktorandovy činnosti se projevuje i v jeho disertační práci, v níž se zabývá augmentativy a deminutivy současné italštiny. Na základě bohaté excerptce z několika slovníků a také z denního tisku analyzuje alteraci jako specifický slovotvorný prostředek, který vždy nese i hodnotící konotaci (proto se někdy alterace řadí k tomu, co anglicky psaná odborná literatura nazývá *evaluative morphology*). Roman Sehnal se snaží definovat pojem expresivity, který by pokryl různé projevy této konotace. Prezentuje jednotlivé sufixy, které se k alteraci používají, analyzuje jejich kombinační možnosti, restriktce a vždy uvádí několik příkladů, které doprovází vlastním překladem.

Jeho práce je tedy především praktickým „návodem“, jak v cizím jazyce zacházet s výrazy, které v sobě vždy zahrnují či vyvolávají očekávání nějakého subjektivního hodnocení, které je variabilní a závislé na daném kontextu. Nakolik je tento „návod“ teoreticky i metodologicky zdařilý, musí teď posoudit jiní. Domnívám se, že práce je po formální i obsahové stránce zdařilá; na některá nedoplnění či nedostatky jsem doktoranda ve finální fázi přípravy jeho práce upozornil. Doporučuji tedy, aby byla disertační práce Romana Sehnala postoupena k dalšímu řízení.

V Praze dne 29. července 2008

Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
Ústav románských studií FF UK